

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	statement- מימרא ◊ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל.												◊
לא שנו אלא לפני יאוש, אבל לאחר יאוש - קנאו גנב ראשון, וגנב שני משלם תשלומי כפל לגנב ראשון.	רב:											◊
אמינא: כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא	רב ששת:											◊
מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה? מפני שנשתרש בחטא	דתניא, אמר ר' עקיבא:											◊
אימת?												◊
אלימא לפני יאוש												◊
מי איכא נשתרש?												◊
אלא לאחר יאוש												◊
ואי ס"ד יאוש קני, אמאי משלם תשלומי ארבעה וחמשה? שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר												◊
מפני ששנה בחטא	אמר, כדאמר רבא:											◊
הכא נמי מפני ששנה בחטא.												◊
(שמות כ"א) וטבחו או מכרו - מה טביחה שאינה חוזרת, אף מכירה שאינה חוזרת	ת"ש:											◊
אימת?												◊
אלימא לפני יאוש												◊
אמאי אינה חוזרת?												◊
אלא לאחר יאוש												◊
ואי ס"ד קנייה, אמאי משלם ד' וה' שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר												◊
פרט לשהקנה לשלשים יום	כדאמר רב נחמן:											◊
הכא נמי פרט לשהקנה לשלשים יום.												◊
גנב ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי כפל, והשני אינו משלם אלא קרן בלבד	מיתבי:											◊
גנב ומכר ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, והשני משלם תשלומי כפל												◊
גנב וטבח ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ד' וה', והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא קרן בלבד												◊
גנב ומכר ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ד' וה', והשני משלם תשלומי כפל	קתני מיהא מציעתא:											◊
אימת?												◊
אלימא לפני יאוש												◊
שני אמאי משלם תשלומי כפל? שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למ"ד דקני?												◊
אלא פשיטא לאחר יאוש												◊
ואי ס"ד יאוש קונה, אמאי משלם תשלומי ד' וה'? דידיה הוא דובין												◊
גנב ובא אחר וגנבו - ראשון משלם תשלומי כפל, והשני אין משלם אלא קרן	ותו, דקתני רישא:											◊
מכדי לאחר יאוש קיימינן, ואי ס"ד יאוש קונה, שני אמאי אינו משלם אלא קרן?												◊
אלא לאו ש"מ: יאוש לא קני, וקשיא לרב												◊
ותסברא התרצתא היא?	רבא:											◊
גנב וטבח ובא אחר וגנבו - ראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ושני אינו משלם אלא קרן,	אלא דקתני סיפא:											◊
ומי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני?												◊
אלא לעולם כולה לפני יאוש, ואיפוך סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא, ואימא הכי:	[רבא]											◊

disputants- חולקים ◇ קודם מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	מימרא- statement ⚡ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא- מרובה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גנב ומכר ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, והשני אינו משלם אלא קרן, דשינוי רשות בלא יאוש לא קני												!	סה
גנב וטבח ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, והשני משלם תשלומי כפל, דקנייה בשינוי מעשה.												!	סה
לעולם לא תיפוך, סיפא ב"ש היא	רב פפא:											!	סה
שינוי במקומה עומד.	דאמרי: [ב"ש]											!	סה
אי הכי, קשיא רישא ומציעתא לרב												⚡	סה
לעולם כולה לפני יאוש, והב"ע - שנתיאשו הבעלים בלוקח ולא נתיאשו בגנב, דה"ל יאוש ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות, אלא אפילו ביאוש לחודיה נמי קני גבי גנב, אלא דלא משכחת דמשלמי תרווייהו גנב ראשון וגנב שני אלא בהכי.	רב זבדי:											!	סה
המוכר לפני יאוש - רב נחמן אמר: חייב	איתמר: [רב נחמן]											⚡	סה
פטור.	רב ששת:											⚡	סה
רב נחמן אמר חייב, ומכרו אמר רחמנא והא זבין, לא שנא לפני יאוש לא שנא לאחר יאוש												■	סה
רב ששת אמר פטור, חיוביה לאחר יאוש הוא, דאהנו מעשיו, אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו - לא מיחייב, דומיא דטביחה בעינן דאהנו מעשיו.												■	סה
מנא אמינא לה?	רב ששת:											■	סה
מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם ד' וה' מפני שנשתרש בחטא	דתניא, א"ר עקיבא:											■	סה
אימת?												^	סה
אילימא לפני יאוש												!	סה
מי איכא נשתרש?												⚡	סה
אלא לאו לאחר יאוש הוא												!	סה
מפני ששנה בחטא.	רבא:											■	סה
וטבחו ומכרו - מה טביחה שאינה חוזרת, אף מכירה שאינה חוזרת	ת"ש:											⚡	סה
אימת?												^	סה
אילימא לפני יאוש												!	סה
אמאי אינה חוזרת?												⚡	סה
אלא לאחר יאוש												!	סה
וש"מ: חיובא לאחר יאוש הוא												⚡	סה
פרט לשהקנה לו לשלישים יום.	תרגמה רב נחמן:											!	סה
חיוביה לאחר יאוש הוא	ואף ר' אלעזר סבר:											■	סה
תדע שסתם גניבה יאוש בעלים הוא, שהרי אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ודלמא לא אייאש אלא לאו משום דאמרי: סתם גניבה יאוש בעלים היא.	דאמר ר' אלעזר:											■	סה
ודלמא אף על גב דלא אייאש												⚡	סה
לא סלקא דעתך, דומיא דטביחה, מה טביחה דאהנו מעשיו, אף מכירה דאהנו מעשיו, ואי לפני יאוש - מאי אהנו.	אמרי:											!	סה
ודלמא דשמעיניה דאייאש												⚡	סה
לא סלקא דעתך, דומיא דטביחה, מה טביחה לאלתר, אף מכירה לאלתר.	אמרי:											!	סה
גניבה בנפש תוכיה, שאין יאוש בעלים וחייב	א"ל ר' יוחנן:											■	סה

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge שאלה- question ! תירוץ- answer ! ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	א	ב
בבא קמא-מרוכה	מימרא										
מכלל דסבר רבי יוחנן: לפני יאוש - חייב.										♣	◇
לאחר יאוש מאי?										^	◇
חייב	ר' יוחנן:									!	◇
פטור.	ריש לקיש:									!	◇
רבי יוחנן אמר חייב, חיוביה בין לפני יאוש בין לאחר יאוש										■	
ריש לקיש אמר פטור, חיוביה לפני יאוש הוא, אבל לאחר יאוש - קנה, ושלו הוא טובח ושלו הוא מוכר.										■	
גנב והקדיש ואחר כך טבח - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה	איתביה ר' יוחנן לריש לקיש:									♣	◇
אימת?										^	◇
אלימא לפני יאוש										!	◇
מי קדוש? (ויקרא כ"ז) איש כי יקדיש את ביתו קדש אמר רחמנא, מה ביתו שלו, אף כל שלן										♣	◇
אלא פשיטא לאחר יאוש, וטעמא דהקדיש הוא דאינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, דכי קא טבח - דהקדיש קא טבח, אבל לא הקדיש - טבח משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ואי סלקא דעתך יאוש קונה, אמאי משלם? שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר										!	◇
הכא במאי עסקינן - כגון שהקדישוהו בעלים ביד גנב.	א"ל: [ר"ל]									!	◇
ומי קדוש?										♣	
גזל ולא נתיאשו הבעלים - שניהן אינן יכולין להקדיש, זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותן	והאמר ר' יוחנן:									♣	◇
הוא דאמר כצנועין	אמרי:									!	◇
הצנועין מניחין את המעות, ואומרים כל הנלקט מזה יא מחולל על המעות האלו.	דתנן:									!	◇
והרי חזרה קרן לבעלים										♣	◇
כשעמד בדין.										!	◇
היכי דמי?										^	
אי דאמרי צא תן לו										!	
מאי איריא הקדיש? אפילו לא הקדיש נמי לא ליחייביה										♣	
צא תן לו, טבח ומכר - פטור, מ"ט? כיון דפסקיה למילתיה וטבח ומכר הוה ליה גזלן, וגזלן אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה חייב אתה ליתן לו, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, מ"ט? כיון דלא פסקיה מילתא אכתי גנב הוא	דאמר רבא:									♣	◇
לא צריכא, דאמרי ליה חייב אתה ליתן לו.										!	◇
גזל ולא נתיאשו הבעלים - שניהם אינן יכולים להקדיש, זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.	גופא, אמר רבי יוחנן:									♣	◇
ומי אמר ר' יוחנן הכי?										♣	
הלכה כסתם משנה	והא"ר יוחנן:									♣	◇
כרם רבעי היו מציינין אותו בקזוזות אדמה, סימנא כי אדמה, מה אדמה איכא הנאה מינה, אף האי נמי כי מפרקא שרי לאיתתנויי מינה ושל ערלה - בחרסית, סימנא כחרסית, מה חרסית שאין הנאה מינה, אף האי דלית ביה הנאה מינה ושל ערלה - בסיד, סימנא דחזור כעצמות, וממחה ושופך כי היכי דניחזור טפי	ותנן: [ת"ק]									♣	◇
בד"א - בשביעית, דהפקר נינהו, אבל בשאר שני שבוע - הלעיטהו לרשע וימות	רבן שמעון בן גמליאל:									♣	◇
והצנועין מניחין את המעות, ואומרים כל הנלקט מזה מחולל על המעות הללן										♣	◇
וכי תימא, מאן תנא צנועין? רשב"ג										!	
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתו - הלכה כמותו, חוץ מערב וציזן וראיה אחרונה	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									♣	◇
לא תימא כל הנלקט מזה, אלא אימא כל המתלקט מזה.	אמרי:									!	

disputants- חולקים ◇ central point for summary and review- עקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	statement- מימרא ♣ challenge- קשיא ^ question- שאלה ! answer- תירוץ ■ proof- ראיה
מקרא-key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי א"ר יוחנן הכי?												סט.
צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד	והא"ר יוחנן:					♣						סט.
ורבי דוסא נלקט קאמר												סט.
שחרית בעל הבית עומד ואומר כל שילקטו עניים היום יהא הפקר	דתניא, רבי יהודה:					♣						סט.
לעיתותי ערב אומר, כל שילקטו עניים יהא הפקר	רבי דוסא					♣						סט.
איפוך דר' יהודה לר' דוסא, ורבי דוסא לרבי יהודה.												סט.
אמאי אפכת מתניתא? אפכה לרבי יוחנן ואימא: צנועין ורבי יהודה אמרו דבר אחד												סט.
לא סגיא דלא מתהפכת מתניתא, דבהא מתניתין קתני דאית ליה לרבי יהודה ברירה, ושמעין ליה לרבי יהודה בעלמא דלית ליה ברירה	אמרי:											סט.
הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, ט' מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]					♣						סט.
אוסרין.	רבי יהודה ורבי יוסי					♣						סט.
סוף סוף אמאי קא אפכת לה למתניתין? משום דקשיא דר' יהודה אדר' יהודה, השתא נמי קשיא דר' יוחנן אדרבי יוחנן, דאמרת לר' יוחנן: לא תימא כל הנלקט אלא אימא כל המתלקט, אלמא אית ליה ברירה, והא רבי יוחנן לית ליה ברירה	אמרי:											סט.
האחין שחלקו - לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביוכל	דאמר רב אסי א"ר יוחנן:											סט.
אלא לעולם כל הנלקט, ורבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח												סט.
אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל	דתנן:											סט.
אמאי? בשלמא לגנב ראשון לא משלם, (שמות כ"ב) וגונב מבית האיש - ולא מבית הגנב, אלא לבעלים נשלם												סט.
אלא לאו ש"מ: זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.												סט.
ומאי חזית דאזיל בתר ההיא סתמא? ליעביד כי האי סתמא דצנועין												סט.
משום דמסייע ליה קרא: (ויקרא כ"ז) ואיש כי יקדיש את ביתו קדש לה', מה ביתו ברשותו, אף כל ברשותו.												סט.
אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: צנועין אית להו דרבי דוסא, ורבי דוסא לית ליה דצנועין	אביי:											סט.
צנועין אית להו דרבי דוסא, ומה בגנב עבדו רבנן תקנתא, עניים צריכא למימר?												סט.
ר' דוסא לית ליה דצנועין, עניים הוא דעבדו להו רבנן תקנתא, אבל גנב לא עבדו ליה רבנן תקנתא.												סט.
אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: מאן תנא צנועין? ר"מ היא	רבא:											סט.
לאו אמר ר"מ מעשר ממון גבוה הוא	[רבי מאיר]											סט.
ואפילו הכי לענין פדייה אוקמיה רחמנא ברשותיה, דכתיב: (ויקרא כ"ז) ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתיו יוסף עליו, קרייה רחמנא מעשרו ומוסיף חומש												סט.
כרם רבעי נמי גמר קדש קדש ממעשר, כתיב הכא: (ויקרא י"ט) קדש הלולים, וכתיב גבי מעשר: (ויקרא כ"ז) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ לה' הוא קדש, מה קדש דכתיב גבי מעשר, אע"ג דממון גבוה הוא, לענין פדייה אוקמיה רחמנא ברשותיה, אף האי קדש נמי דכתיב גבי כרם רבעי, אע"ג דלאו ממון דידיה הוא, לענין אחולי אוקמיה רחמנא ברשותיה, דהא כי איתיה ברשותיה נמי הא לאו דידיה הוא והא מצי מחיל, משום הכי מצי מחיל												סט.
אבל גבי לקט כיון דממנא דידיה, כי איתיה ברשותיה הוא דמצי מפקר ליה, כי ליתיה ברשותיה לא מצי מפקר ליה.												סט.
אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: מאן תנא צנועין? רבי דוסא היא, כי היכי דלא תקשי סתם משנה לרבי יוחנן, ורבי יוחנן כסתם יחידיה לא אמר.	רבינא:											סט.
לא כתבינן אורכתא אמטלטלי.	נהרדעי:											ע.

disputants- חולקים ◇ קודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement † קושיא-challenge ‡ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	ע
מאי טעמא?	רב אשי לאמימר:													ע
משום דרבי יוחנן	אמר ליה: [אמימר]													ע
גזל ולא נתייאשו הבעלים - שניהם אינן יכולין להקדיש, זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.	דא"ר יוחנן:													ע
לא כתבינן אורכתא אמטלטלי דכפריה.	איכא דאמרי, אמרי נהרדעי:													ע
טעמא דכפריה, דמיחזי כשיקרא, אבל לא כפריה - כתבינן.														ע
אורכתא דלא כתיב ביה זיל דון וזכי ואפיק לנפשך - לית ביה משא. מ"ט? משום דא"ל האיך: לאו בעל דברים ידידי את.	ואמרי נהרדעי:													ע
ואי כתיב ביה למחצה לשליש ולרביע, מיגו דמשתעי דינא אפלאג משתעי דינא אכולה.	אביי:													ע
אי תפס לא מפקינן מיניה.	אמימר:													ע
כיון דכתביה ליה כל דמתעני מן דינא קבילית עלי, שליח שויה.	רב אשי:													ע
שותפא שויה.	איכא דאמרי: [רב אשי]													ע
למאי נפקא מינה?														ע
למיתפס פלאג.														ע
והלכתא: שליח שויה.														ע
גנב ע"פ שנים, וטבח ומכר על פיהם או על פי שנים אחרים - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.														ע
גנב ומכר בשבת, גנב ומכר לע"ז, גנב וטבח ביום הכפורים, גנב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו, גנב וטבח ואחר כך הקדיש - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.														ע
גנב וטבח לרפואה או לכלבים, השוחט ונמצאת טריפה, השוחט חולין בעזרה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	[ת"ק]													ע
פוטרי בשני אלו.	[רבי שמעון]													ע
לימא, מתניתין דלא כרבי עקיבא, דאי ר' עקיבא														ע
דבר - ולא חצי דבר	האמר: [רבי עקיבא]													ע
הרי שאכלה שנה ראשונה בפני שנים, שניה בפני שנים, שלישית בפני שנים, מהו?	דתניא, אמר רבי יוסי: כשהלך אבא חלפתא אצל ר' יוחנן בן נורי ללמוד תורה, ואמרי לה: רבי יוחנן בן נורי אצל אבא חלפתא. אמר לו:													ע
הרי זו חזקה	אמר לו: [אבא חלפתא/ רבי יוחנן בן נורי]													ע
אף אני אומר כן, אלא שרבי עקיבא חולק בדבר	אמר לו: [רבי יוחנן בן נורי /אבא חלפתא]													ע
(דברים י"ט) דבר - ולא חצי - דבר	שהיה רבי עקיבא אומר:													ע
אפילו תימא רבי עקיבא, מי לא מודה רבי עקיבא, בשנים אומרים קידש ושנים אומרים בעל, דאע"ג דעדי ביאה צריכי לעדי קדושין, כיון דעדי קדושין לא צריכי לעדי ביאה - דבר קרינא ביה? ה"נ אע"ג דעדי טביחה צריכי לעדי גניבה, כיון דעדי גניבה לא צריכי לעדי טביחה - דבר קרינא ביה.	אביי:													ע
ורבנן, האי דבר - ולא חצי דבר למעוטי מאי?														ע
למעוטי: אחד אומר אחד בגבה, ואחד אומר אחד בכריסה.	[רבנן]													ע
האי חצי דבר וחצי עדות הוא														ע
אלא למעוטי: שנים אומרים אחד בגבה ושנים אומרים אחד בכריסה, הני אמרי קטנה היא, והני אמרי קטנה היא.														ע
גנב ומכר בשבת וכו'.														ע

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה- O	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא- מרובה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פסוק	והתניא:											♣
כי תניא הריא דפטור - באומר לו עוקץ תאינה מתאיני ותיקני לי גניבותיך.	רמי בר חמא:											!
וכיון דכי תבע ליה קמן בדינא, לא אמרינן ליה זיל שלים, דמחייב בנפשו הוא, הא מכירה נמי לאו מכירה היא	אמרי:											♣
באומר לו זרוק גניבותיך לחצרי ותיקני לי גניבותיך.	אלא אמר רב פפא:											!
כמאן? כר"ע												♣
קלוטה כמי שהונחה דמיה	דאמר: [רבי עקיבא]											♣
דאי כרבנן, כיון דמטיא לחצר ביתו קנה, לענין שבת לא מחייב עד דמטיא לארעא												♣
באומר לא תיקני לי גניבותיך עד שתנוח.												!
לעולם כרמי בר חמא, אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו, ואי תבעה ליה קמן בדינא, מי אמרינן ליה קום הב לה אתנן? אלא אע"ג דכי קא תבעה ליה בדינא, לא אמרינן ליה זיל הב לה, כיון דכי יהיב לה הוי אתנן, הכא נמי אע"ג דלענין תשלומין אי תבע בדינא קמן, לא אמרינן ליה זיל שלים, אפילו הכי כיון דקא מקני ליה בהכי הויא מכירה.	רבא:											!
גנב וטבח ביום הכפורים וכו'.												♣
אמאי? נהי דקטלא ליכא, מלקות מיהא איכא, וק"ל דאינו לוקה ומשלם	אמרי:											♣
הא מני? ר"מ היא	אמרי:											!
לוקה ומשלם.	דאמר: [רבי מאיר]											♣
אי ר"מ, אפילו טבח בשבת												♣
וכי תימא, לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה												!
ולא?												♣
גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לע"ז, גנב שור הנסקל וטבח - משלם ארבעה וחמשה, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]											♣
פוטרינן	חכמים:											♣
בר מינה דההיא	אמרי:											!
בטובה ע"י אחר.	דהא אתמר עלה: א"ר יעקב א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש, רבי אבין ורבי אלעא וכל חברותא משמיה דרבי											!
וכי זה חוטא וזה מתחייב?												♣
שאני הכא, דאמר קרא: (שמות כ"א) וטבחו ומכרו, מה מכירה ע"י אחר, אף טביחה ע"י אחר.	רבא:											!
או - לרבות את השליח.	דבי ר' ישמעאל תנא:											!
תחת - לרבות את השליח.	דבי חזקיה תנא:											!
מי איכא מידי, דאילו עביד איהו לא מיחייב, ועביד שליח ומיחייב?	מתקיף לה מר זוטרא:											♣
התם לאו משום דלא מיחייב הוא, אלא דקם ליה בדבריה מיניה.	רב אשי:											!
ואי בטובה על ידי אחר, מ"ט דרבנן דפטרי?												♣
מאן חכמים? ר"ש	אמרי:											!
שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.	דאמר: [רבי שמעון]											♣
בשלמא ע"ז ושור הנסקל - שחיטה שאינה ראויה היא, אלא שבת - שחיטה ראויה היא	אמרי:											♣

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement † קושיא-challenge † שאלה-question † תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	א.א.
השוחט בשבת וביום הכפורים, אע"פ שמתחייב בנפשו - שחיטתו כשירה	דתנן:	⚡	■										א.א.
סבר לה כרבי יוחנן הסנדלר	אמרי:	!										◇	א.א.
המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]	!	■	◇								◇	א.א.
בשוגג - יאכל במוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית	רבי יהודה:	!	■	◇								◇	א.א.
בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד - לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים.	רבי יוחנן הסנדלר:	!	■	◇								◇	א.א.
מ"ט דר' יוחנן הסנדלר?		^											א.א.
(שמות ל"א) ושמתם את השבת כי קדש היא לכם - מה קדש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה.	כדדריש רבי חייא אפיתחא דבי נשיאה:	!										◇	א.א.
אי מה קדש אסור בהנאה, אף מעשה שבת אסור בהנאה		⚡										◇	א.א.
ת"ל: לכם, שלכם יהא.		!										◇	א.א.
יכול אפילו בשוגג?		⚡											א.א.
ת"ל: (שמות ל"א) מחלליה מות יומת, במזיד אמרת לך ולא בשוגג.		!										◇	א.א.
פליגי בה רב אחא ורבינא:												■	א.א.
מעשה שבת דאורייתא	חד: [רב אחא/רבינא]											◇	א.א.
מעשה שבת דרבנן.	וחד: [רב אחא/רבינא]											◇	א.א.
מ"ד דאורייתא, כדארנן												■	א.א.
ומ"ד דרבנן, אמר קרא: קדש הוא, הוא קדש ואין מעשיו קדש.												■	א.א.
בשלמא למ"ד דאורייתא, אמטו להכי פטרי רבנן, אלא למ"ד דרבנן, אמאי פטרי רבנן?												⚡	א.א.
אשאר, אע"ז ושור הנסקל.												!	א.א.
ורבי מאיר אמאי מחייב שוחט לע"ז? כיון דשחט בה פורתא אסרה, אידך איסורי הנאה הוא, ולא דמריה קא טבח												⚡	א.א.
באומר בגמר זביחה הוא עובדה.	רבא:											!	א.א.
שור הנסקל איסורי הנאה נינהו, לאו דמריה קא טבח												⚡	א.א.
הכא במאי עסקינן - כגון שמסרו לשומר, והזיק בבית שומר והועד בבית שומר ונגמר דינו בבית שומר, ור"מ סבר לה כרבי יעקב וס"ל כר' שמעון	רבא:											!	א.א.
סבר לה כרבי יעקב												!	א.א.
אף משנגמר דינו - החזירו שומר לבעלים מוחזר	דאמר: [רבי יעקב]											!	א.א.
וסבר לה כרבי שמעון												!	א.א.
דבר הגורם לממון כממון דמי	דאמר: [רבי שמעון]											!	א.א.
קדשים שחייב באחריותן - חייב	דתנן, ר"ש:											!	א.א.
אלמא דבר הגורם לממון כממון דמי.												!	א.א.
רב כהנא, אמרייתא מי מצית מוקמת מתניתין כר"מ ולא כר"ש?	רב כהנא, אמרייתא לשמענתא קמיה דרב זביד מנהרדעא:											⚡	א.א.
רבי שמעון פטר בשני אלו	והא קתני סיפא:											⚡	א.א.
מכלל דבכולה מתניתין מודה												⚡	א.א.
לא, מכלל דמודה בטבח ומכר לרפואה ולכלבים.	א"ל: [רב זביד]											!	א.א.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	מימרא- statement † קושיא- challenge † שאלה- question † תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עא:
גנב משל אביו וטבח ומכר וכו'.													עא:
גנב שור של שני שותפין וטבח, והודה לאחד מהן, מהו? (שמות כ"א) חמשה בקר אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר, או דלמא חמשה בקר אמר רחמנא - ואפילו חמשה חצאי בקר?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:												עא:
חמשה בקר אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר.	א"ל: [רב נחמן]												עא:
גנב משל אביו וטבח ומכר, ואח"כ מת אביו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	איתיביה:												עא:
והא הכא כיון דמת אביו, כמו שקדם והודה לאחד מהן דמי, וקתני: משלם תשלומי ארבעה וחמשה													עא:
הכא במאי עסקינן - כגון שעמד אביו בדין.	א"ל: [רב נחמן]												עא:
אבל לא עמד בדין, מאי? אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אי הכי, אדתני סיפא: גנב משל אביו ומת ואח"כ טבח ומכר - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ניפלוג בדידיה: במה דברים אמורים - כשעמד בדין, אבל לא עמד בדין - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה													עא:
הכי נמי, איידי דנסיב רישא גנב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו, נסיב סיפא נמי גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר.	א"ל: [רב נחמן]												עא:
לצפרא א"ל: חמשה בקר אמר רחמנא - ואפי' חמשה חצאי בקר, והאי דלא אמרי לך באורתא, דלא אכלי בשרא דתורא.	[רב נחמן]												עא:
ואלא מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?													עב:
רישא קרינא ביה וטבחו כולו באיסורא, סיפא לא קרינא ביה וטבחו כולו באיסורא.	א"ל: [רב נחמן]												עב:
השושט ונמצאת טריפה וכו'.													עב:
ש"מ: אינה לשחיטה אלא לבסוף, דאי ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, כיון דשחט בה פורתא אסרה, אידך לא דמריה קא טבח	רב חביבי מחזנא לרב אשי:												עב:
כי קא מחייב - אהוא פורתא.	רב הונא בריה דרבא:												עב:
לא תידחיה, וטבחו כולו בעינן וליכא.	א"ל רב אשי:												עב:
אלא קשיא													עב:
כגון ששחט מקצת סימנין בחוץ וגמרן בפנים.	א"ל [רב אשי], הכי אמר רב גמדה משמיה דרבא:												עב:
איכא דמתני לה אהא													עב:
אינה לשחיטה אלא לבסוף	רבי שמעון משום דרבי לוי סבא:												עב:
ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף.	רבי יוחנן:												עב:
לימא קסבר רבי יוחנן: חולין שנשחטו בעזרה לאו דאורייתא, דאי ס"ד דאורייתא, מכי שחט לה פורתא אסרה, אידך לאו דמרה קא טבח	רב חביבי מחזנא לרב אשי:												עב:
כי קא מחייב - נמי אהוא פורתא.	א"ל רב אחא בריה דרבא:												עב:
לא תידחיה, וטבחו כולו בעינן וליכא.	א"ל רב אשי:												עב:
אלא קשיא													עב:
כי קא מחייב - כגון ששחט מקצת סימנין בחוץ וגמרן בפנים.	א"ל [רב אשי], הכי אמר רב גמדה משמיה דרבא:												עב:
גנב על פי שנים וטבח ומכר על פיהן, ונמצאו זוממים - משלמין הכל.													עב:
גנב על פי שנים וטבח ומכר על פי שנים אחרים:													עב:
אלו ואלו נמצאו זוממין - הראשונים משלמין תשלומי כפל, ואחרונים משלמין תשלומי ג'													עב:
נמצאו אחרונים זוממין - הוא משלם תשלומי כפל, והן משלמין תשלומי ג'													עב:
אחד מן אחרונים זוממין - בטלה עדות שניה													עב:
אחד מן הראשונים זוממין - בטלה כל העדות, שאם אין גניבה, אין טביחה ואין מכירה.													עב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge † שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
עד זומם - אביי אמר: למפרע הוא נפסל	איתמר: [אביי]									◆	◇	עב: ג		
מכאן ולהבא הוא נפסל.	רבא:									◆	◇	עב:		
אביי אמר למפרע הוא נפסל, מההוא שעתא דאסהיד הוה ליה רשע, והתורה אמרה: (שמות כ"ג) אל תשת רשע עד	[אביי]									■	◇	עב:		
רבא אמר מכאן ולהבא הוא נפסל, עד זומם חידוש הוא, דהא תרי ותרי נינהו, מאי חזית דציית להני?	[רבא]									■	◇	עב:		
רבא נמי כאביי סבירא ליה, דאמר למפרע הוא נפסל, והכא היינו טעמיה דרבא, משום פסידא דלקוחות.	איכא דאמרי:									■	◇	עב:		
מאי בינייהו?										‡		עג: ג		
דאסהידו ביה תרי תרי לחד, אי נמי דפסלינהו בגולנותא, להך לישנא דאמרת משום חידוש - ליכא, להך לישנא דאמרת משום פסידא דלקוחות - איכא.										!	◇	עג:		
עבד רב פפא עובדא כוותיה דרבא.	רבי ירמיה מדפתי:									■		עג:		
הלכתא כוותיה דאביי.	רב אשי:									■		עג:		
והלכתא כוותיה דאביי ביע"ל קג"ס.										■	◇	עג:		
גנב על פי שנים טובח ומכר על פיהם, ונמצאו זוממין - משלמין את הכל	תנן:										■	עג: <		
מאי לאו שהעידו על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה, והוזמו על הגניבה וחזרו והוזמו על הטביחה, ואי סלקא דעתך למפרע הוא נפסל, הני כיון דאיתזמו להו אנגיבה, איגלאי מילתא למפרע דכי אסהדו אטביחה פסולין הוו, אמאי משלמין אטביחה?											‡	עג:		
הכא במאי עסקינן - כגון שהוזמו על הטביחה תחילה.	אמרי:									!	◇	עג:		
סוף סוף כי הדרי מיתזמי אנגיבה, איגלאי מילתא דכי אסהדו אטביחה פסולין הוו, אמאי משלמי אטביחה?	אמרי:									‡		עג:		
והלכתא: שהעידו בבת אחת והוזמו.										!	◇	עג:		
לימא כתנאי:										‡	◇	עג:		
היו שנים מעידין אותו שגנב והן מעידין אותו שטבח, והוזמו על הגניבה - עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. הוזמו על הטביחה - הוא משלם תשלומי כפל, והן משלמין תשלומי שלשה	[רבנן]									◆	‡	◇	עג:	
בד"א - בשתי עדיות, אבל בעדות אחת - עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה.	רבי יוסי:									◆	‡	◇	עג:	
מאי בשתי עדיות, ומאי בעדות אחת?										^	‡	עג:		
אילימא בשתי עדיות - בשתי עדיות ממש בשתי כתות, בעדות אחת - בכת אחת בזה אחר זה										!	‡	עג:		
בעדות אחת, בכת אחת בזה אחר זה, כי מסהדי אנגיבה והדר מסהדי אטביחה, כי מתזמי אטביחה - עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה ואיתזמו להו אנגיבה	וא"ר יוסי:									■	!	‡	עג:	
מהיכא תיתי הך?										‡	‡	עג:		
אלא לאו בשתי עדיות - בעדות אחת כעין שתי עדיות, ומאי נינהו? כת אחת בזה אחר זה, אבל בעדות אחת בבת אחת לא, וסבריה, דכולי עלמא - תוך כדי דיבור כדיבור דמי, מאי לאו בהא קמיפלגי:										!	‡	◇	עג:	
מכאן ולהבא הוא נפסל, וכיון דמהיכא שעתא קא מיתזמי, אטביחה דקא מיתזמי איתזום, אנגיבה דלא מיתזמי לא איתזום	רבנן סברי:	◆	■	!						‡	◇	עג:		
למפרע הוא נפסל, וכיון דמיד כי אסהידו הוא דמיפסלי, אי איתזמו להו אטביחה איתזמו להו נמי אנגיבה, דהא תוך כדי דיבור כדיבור דמי	רבי יוסי סבר:	◆	■	!						‡	◇	עג:		
אי תוך כדי דיבור כדיבור דמי, דכולי עלמא - למפרע הוא נפסל, אלא הכא בתוך כדי דיבור כדיבור דמי קא מיפלגי:	אמרי:									!	◇	עג:		
תוך כדי דיבור לאו כדיבור דמי	רבנן סברי:									◆	■	!	◇	עג:
תוך כדי דיבור כדיבור דמי.	רבי יוסי סבר:									◆	■	!	◇	עג: ג
וסבר ר' יוסי תוך כדי דיבור כדיבור דמי?										‡		עג:		

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	מימרא- statement † קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
בבא קמא-מרוכה	מימרא	מהתנן: [רבי מאיר]	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה, דברי ר"מ		רבי יוסי:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אם לכך נתכוון מתחילה, הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחד - דבריו קיימין ואם אמר תמורת עולה ונמלך ואמר תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה		נמלך - פשיטא	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
נמלך בתוך כדי דיבור קאמרינן		ואמר רב פפא:	!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
תרי תוך כדי דיבור הוי, חד כדי שאילת תלמיד לרב, וחד כדי שאילת הרב לתלמיד, כי לית ליה לרבי יוסי - כדי שאילת תלמיד לרב שלום עליך רבי ומורי, דנפיש, כדי שאילת הרב לתלמיד שלום עליך - אית ליה.		אמרי:	!	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
עדים שהוכחשו ולבסוף הומוז - נהרגין, דהכחשה תחילת הזמה היא, אלא שלא נגמרה.		רבא:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
מנא אמינא לה?		רבא:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
מעידני באיש פלוני שסימא את עין עבדו והפיל את שינו, שהרי הרב אומר כן, ונמצאו זוממין - משלמין דמי עין לעבד		דתניא:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
היכי דמי?			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אילמא כדקתני, דליכא כת אחרינא			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
משלמין דמי עין לעבד? בטר דמפקי ליה לחירות, דמי עינו קבעי שלומי?			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
ועוד, דמי כוליה עבד לרב בעי לשלומי			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
ועוד, שהרי הרב אומר כן, הרב מי ניחא ליה?			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אלא לאו כגון דאתו בי תרי ואמרי הפיל את שינו סימא את עינו, דבעי מיתבי ליה הרב דמי עינו, ואתו בי תרי מציעאי ואמרי עינו והדר שינו, דלא בעי למיתב ליה אלא דמי שינו, דקא מכחשי ליה קמאי למציעאי, והיינו שהרי הרב אומר כן, דניחא ליה במאי דקאמרי		וקתני:	◻	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
ונמצאו זוממין מציעאי משלמין דמי עין לעבד			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
שמע מינה: הכחשה תחילת הזמה היא.			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
לא, דאפכינהו ואזמינהו.		אביי:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
ממאי?			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
מדסיפא במיפך והזמה, רישא נמי במיפך והזמה			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
מעידנו את איש פלוני שהפיל את שן עבדו וסימא את עינו, שהרי העבד אומר כן, ונמצאו זוממין - משלמין דמי עין לרב		דקתני סיפא:	◻	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
היכי דמי?			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אי דלא קא מודו להו בתראי בחבלא כלל			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
דמי כוליה עבד לרב בעי שלומי ליה			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
אלא פשיטא דקא מודו כוליהו בחבלא, ודקא אפכינן ואזמינהו			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
והיכי דמי?			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אי דקא מאחרי אחורי הני בתראי,			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
אכתי דמי עבד לרב בעי שלומי, דכי מחייבי ליה לגברא, אכתי גברא לאו בר חיובא הוא			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אלא דקא מקדמי קדומי הני בתראי			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
ואי דלא עמד בדיון, אכתי דמי כוליה עבד לרב בעי שלומי ליה, דאכתי גברא לא מיחייב			◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אלא דעמד בדיון.			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:
דוקיא דרבא מהיכא?		רב אחא בריה דרב איקא לרב אשי:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	עג:
אילמא מרישא			!	!	!	!	!	!	!	!	!	עג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רישא מי קא מתכחי מצינא? כיון דאי לא מתזמי - סהודא כוותייהו קא קיימא, דדינא כוותייהו פסקין, דיש בכלל מאתים מנה, הלכך קמאי הוא דקא מתכחי, מצינא לא מתכחי מידי?											⚡	◇
מדרישא בשלש כיתות, סיפא נמי בשלש, ודייק מסיפא, כגון דאתו בי תרי ואמרי הפיל את שינו וסימא עינו, ופסקיניה לדינא אפומייהו, ואתו בי תרי אחרני ואמרי סימא את עינו והפיל את שינו, דקא מכחי להו להני קמאי, ונמצאו זוממין קמאי משלמין דמי עין לרב, ואי סלקא דעתך הכחשה לאו תחילת הזמה היא, אמאי משלמי? הא אתכחו להו מעיקרא אלא שמע מינה: הכחשה תחילת הזמה היא.	אמר ליה [רב אשי], רבא סבר:										!	◇
ואביי?											⚡	
בשלמא רישא לא סגי דלא שלש כיתות, שהרי קתני הרב אומר כן, אלא סיפא למה לי שלש כיתות? שהרי העבד אומר כן, עבד כל הו מימר אמר, דניחא ליה דניפוק לחירות.	אמר לך: [אביי]										!	◇
אימא: סימא את עינו - ניפוק בעינו, הפיל את שינו - ניפוק בשינו, סימא את עינו והפיל את שינו - ניפוק בעינו ושינו	מתקיף לה ר' זירא:										⚡	◇
עליך אמר קרא: (שמות כ"א) תחת עינו - ולא תחת עינו ושינו, תחת שינו - ולא תחת שינו ועינו.	אביי:										!	◇
גנב ע"פ שנים וטבח ומכר על פיהם, ונמצאו זוממין - משלמין לו את הכל	רב אידי בר אבין, אף אנן נמי תנינא:										■	◇
מאי לאו דהעידו על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה, והוזמו על הגניבה וחזרו והוזמו על הטביחה, והא כיון שהוזמו על הגניבה, לגבי טביחה הוה להו מוכחשין											■	◇
משלמין לו את הכל	וקתני:										■	◇
ואי ס"ד הכחשה לאו תחילת הזמה היא, אטביחה אמאי משלמין? אלא לאו ש"מ: הכחשה תחילת הזמה היא											■	◇
הכא במאי עסקינן - כגון שהוזמו על הטביחה תחילה	אמרי:										⚡	◇
ובפלוגתא, עדים שהוכחו ולבסוף הוזמו - ר' יוחנן ור"א											■	◇
נהרגין	חד: [רבי יוחנן/ר"א]										◆	◇
אין נהרגין.	וחד: [רבי יוחנן/ר"א]										◆	◇
תסתיים דר"א הוא דאמר אין נהרגין											■	◇
עדים שהוכחו בנפש - לוקין	דאמר ר"א:										■	◇
ואי ס"ד ר"א הוא דאמר נהרגין, אמאי לוקין? הוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אין לוקין עליו אלא לאו ש"מ: ר"א הוא דאמר אין נהרגין, תסתיים.											■	◇
לוקין? תרי ותרי נינהו, מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני											⚡	◇
בבא הרוג ברגליו.	אביי:										!	◇
גנב ע"פ שנים, וטבח ומכר ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ד' וה'. גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לע"ז, גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר, גנב והקדיש ואח"כ טבח ומכר - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ד' וה'											■	◇
קדשים שחייב באהריותם - משלם תשלומי ד' וה', שאין חייב באהריותם - פטור.	רבי שמעון:										■	◇
על פי עד אחד, פשיטא											⚡	◇
הא קמ"ל, ע"פ עצמו דומיא דע"פ עד אחד, מה ע"פ עד אחד - כי אתי עד אחד מצטרף בהדיה מיחייב, ע"פ עצמו נמי - כי אתו עדים מיחייב, לאפוקי מדרב הונא אמר רב	אמרי:										!	◇
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.	דאמר רב הונא אמר רב:										■	◇
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:										■	◇
מעשה בר"ג שסימא את עין טבי עבדו, והיה שמח שמחה גדולה מצאו לר' יהושע, אמר לו: אי אתה יודע שטבי עבדי יצא לחירות? אמר לו: למה? א"ל: שסמיתו את עינו, אמר לו: אין בדברים כלום, שכבר אין לו עדים	איתיביה רב חסדא לרב הונא:										⊙	◇
הא יש לו עדים - חייב, ושמעינן מינה: מודה בקנס ואח"כ באו עדים - חייב											⚡	◇

♦ חולקים-disputants ◊ קודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :ממרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא קמא-מרוכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאני ר"ג, דלא בפני ב"ד אודי.	א"ל: [רב הונא]											עדי:
והא ר' יהושע אב בית דין הוה											⚡	עדי:
שלא בבית דין הוה קאי.											!	עדי:
אמר לו: אין בדבריך כלום, שכבר הודית	והתניא:										⚡	עדי:
מאי לאו תנאי היא:											⚡	עדי:
מודה בקנס ואחר כך באו עדים - חייב	האי תנא דאמר שכבר אין לך עדים, סבר:										⚡	עדי:
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור	והאי תנא דאמר שכבר הודית, סבר:										⚡	עדי:
לא, דכ"ע - מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור, ובהא קמיפלגי:											!	עדי:
חוק לב"ד הוה	האי תנא דאמר שכבר אין לך עדים, סבר:										⚡	עדי:
בבית דין הוה.	והך תנא דאמר שכבר הודית, סבר:										⚡	עדי: